

sanctitas Domino: id est, sanctitas, laus, & gloria soli Deo deferenda. Unde S. Chryso...

Dilaudat se ipsum David, sed in Domino. Plal. 85. 2.

S. August.

Apoc. 4. 10. Apocalypsi- ei Seniores suam com- mendant...

Rupert.

Apoc. 4. 9.

go Seniores nullo unquam tempore thronis insidebant, nec coronas capitibus suis deferebant...

Tunc maxime coronas decorantur, cum ante Deum illas deponunt. Richard. Victori.

S. Chryso.

2. Corinth.

10. 17.

S. Ambros.

Quaestio- sum est se- ipsum lau- dare, si qua- stus omnis Deo redda- tur, cujus ro- sa fors est.

477n

P. Mariana.

David Deo victori sem- plum adifi- cans voluit, illirependens triumphos omnes suos.

1. Paralip. 29. 11.

3. Reg. 6. 29.

2. Reg. 23. 5.

Commemorat suas laudes David, sed eas uni Deo acceptas re- fert.

1. Cor. 10.

Salus pro opinio, seu triumphali cantu.

Isai 60. 18. Apoc. 19. 1.

Recent magnalia sua Jobus, sed Deo illa accepta re- ferens.

typicè designata, si Templi illius parietes uni- versos variis Cherubinorum, & palmarum pi- cturis, ad victoriae soli Deo tribuenda signifi- cationem, undequeque exornatos, circum- spicias, animadvertatque 3. Reg. 6. 29. Om- nes parietes Templi per circuitum sculpsit variis calaturis, & fecit in eis palmas prominentes. Visebatur ibidem, non solum palmarum, sed & olivæ etiam frondium, malorum punico- rum, liliorumque frequens imitatio, ut patet ex Jere. 52. 23. & 2. Paral. 3. 16. & 3. Reg. 7. & cap. 4. 42. & 2. Paral. 13. Quid fru- ctuosius? Quid quaestiosius? Quæstus om- nis negotii divini Domino in lucrum venit: ut aiebat Amb. sup.

288 Exitus acta probavit. Enimverò Regius Vates inter ea, quæ spiritu afflatus propheticus, verba edidit, novissima hæc moriturus jam decantasse dicitur 2. Regum 23. 5. Cun- cta salus mea, & omnis voluntas, nec est quid- quam ex ea, quod non germinat. Pensanda verba. Recensebat David ore proprio laudes suas à v. 1. Dixit vir cui constitutum est de Christo Dei Jacob (de se loquitur ipse, vir nempe consti- tutus Rex, seu unctus Dei;) vel Galeno in- terprete in c. 1. ad Hebræos, (vir, cui reve- latum est de Messia.) Dixit Deus Israël mihi (id est de me) fortis Israel, dominator homi- num, justus, dominator in timore Dei (id est, ut sim petra Israel, & dominator homi- num justus, dominator in timore Dei) Egre- gius psalter Israel, &c. Porro hæc & hujus- modi alias proprias laudes ore suo enumerat David. Verum ne vana hæc, & inanis iacta- tio videatur, sed vera potius, ac fructuosa, gloriari se in Domino fatetur, & omnes illi suas glorias & encomia accepta refert: Cuncta salus mea, & omnis voluntas: neque est quid- quam, quod ex ea non germinat; Deo nempe honorem, & gloriam. Ubi rectè Liranus ob- servat, Davidem ad eum statum perfectorum pervenisse, quibus commendat Paulus 1. Co- rin. 10. Omnia in gloriam Dei facite. Pulcher- rimum igitur propriæ laudis fructus, Dei hon- or, & gloria. Preme adhuc illa, cuncta sa- lus mea. Ubi salus ex usu sacre Scripturæ potest accipi pro triumphali cantu seu epini- cio; quo strenuè gesta, ac feliciter peracta celebrari solent, quales sunt Davidici Psalmi non pauci. Observat id acutè noster Sanctius ad id Isaiæ 60. 18. Occupabit salus nros tuos, & portas tuas laudatio, firmatque ex Apoc. 19. 1. Laus & gloria & virtus Deo nostro: Græcè pro laus est salus. Igitur ait David; cuncta salus mea, &c. Quasi dicat: Ex uni- versis Psalmis, cunctisque carminibus, qui- bus me ipsum commendavi, & iactavi non se- mel, tributa Deo pendo, lucrum persolvo, fructus offero uberimos meæ voluntatis: Ne- que est quidquam quod ex ea non germinat. Sic ex ore proprio fructuosa, & quaestiosa laudatio.

289. Multus est Job in proferendis vitæ suæ meritis, & magnalibus: qui virtutibus sese exercuerat tacitus, & modestus, qui incre- dibiles diuturno silentio calamitates subierat, totus in decantandis suis actionibus laude dignissimis versatur cap. 29. Exponit benevo- lentiam, pietatem, misericordiam, & æqui- tatem suam erga pauperes & afflictos; auxi- lia miseris, & egentibus præstita; pertexit vitæ suæ innocentiam, sanctitatem, ingentia- que beneficia, quibus homines demeritis est. Nihilominus tamen Deo offensionem non fuê-

re Jobi laudes ore proprio prolatas; imò eum summae laudationis laurea, atque coronâ dona- vit, ut loquitur S. Isidorus in Catena. Quid hoc? Nonne frigida est sui commendatio, & Phariseus se laudans apud Deum offendit? Luc 18. 14. Friget quidem in ore proprio laus, quam sibi quisque nulla necessitate coactus ad- sciscit, ut Phariseo contigit: Jobus autem se necessariò, & opportunè dilaudat: nec lau- datio hæc ab gloriolæ cupiditate, sed à Dei ipsius honore, & audientium bono oritur. Post- quam sui custodiam, ac præsecuram Deo tri- buit (verba sunt S. Chrysol. in Catena) tunc ipse in Domino gloriatur: in rectè factis lau- dem ponit suam. Certè cuncta salus Jobi, & omnis ejus voluntas: neque erat quidquam quod ex ea non germinaret: sicut palma (ut ipse Jobus ibi subtextit) multiplicabit dies suos. Pullulabat sicut palma, sed Deo, qui trium- phi gloriam deferebat palmarum.

S. Isido.

S. Chryso.

Rerum ge- starum laus non tota est Dei, sed aliqua ex parte homi- num.

S. Nazian.

Elias Cre- tenf.

SECTIO XVI.

Securus est omnimode suæ puritatis, & sanctita- tis, qui coram domesticis suis seipsum dilau- dat, plaudentibus ipsis.

290. Eximium hoc incarnatæ Sapientiæ en- comium, magnumque de vitæ suæ innocentia argumentum; quod securè se in medio populi sui commendat: magnam enim meretur laudem, qui securus de omnimoda puritate, & sanctitate coram domesticis suis se dilaudat. Etenim qui Dominus est, & populum habet, ac domesticos, patentissimus il- lis extat, cunctis patet in omnibus actibus suis; errores proprios abscondere nequaquam po- terit: tot in se conjectos oculos habet, sin- gulorum actuum testatores, quot domesti- cos, quot populares: domesticorum autem & popularium quot oculi, tot lucernæ, ad minima quæque perferenda. Ut enim in re simili S. Chrysol. ferm. 1. Inter propinquo- rum lumina non valent delicta versari; propinquo- rum quot oculi, tot lucernæ. Hinc Jo- bus inter alia, quæ suæ innocentiam argumen- ta profert, illud sapienter urget: Quando erat Omnipotens tecum; & in circuitu meo pue- ri mei. Pueros appellat tum liberos, tum nu- merosam servorum familiam, populumque uni- versum: quorum oculi testabantur Domini sui facinora, undique illum circumspicientes.

Domestici oculatissimi sunt circa Dominorum actiones. S. Chrysol.

Job 29. 5.

